

Overweging Derde zondag van de Veertigdagentijd 8 maart 2026

Wij zeggen allemaal weleens: “Ik sterf van de dorst”.

We beseffen dat dat beeldspraak is.

In de zomer nemen we een ijsje tegen de dorst terwijl we weten dat daarmee de dorst niet over gaat, en zelfs erger kan worden.

Maar toch zijn er mensen in Soedan die wèl sterven van dorst en honger.

Of mensen in Gaza die door de Israëliisch machthebbers niet geholpen mogen worden. Dorst en dood hangen daar nauw samen.

Maar ook dorst en leven gangen samen.

Die samenhang is een belofte van Godswege.

Verhalen uit de Bijbel vertellen het ons. Die verhalen zijn er ook voor vandaag.

Als Mozes met het volk door de woestijn loopt - zand, zon, hitte en kou – krijgen de mensen hevige dorst. Ze zijn bang om van dorst te sterven voordat ze aankomen in het beloofde land. Al die jaren vruchteloos, voor niets gelopen. God belooft Mozes: “Ik sta op de Horeb, de berg van de Tien Woorden. Neem de staf waarmee je de Rode Zee gespleten hebt, en sla op juist die rots. Levend water zal er stromen! Wie gelooft zal drinken! Dit drinkwater geeft je nieuw leven. Mijn Tien Woorden zijn leven gevend water waarmee je de tocht die God je wijst, kunt volbrengen. Gods Woord zal onze dorst lessen. Onze dorst naar wereld waarin iedere mens te drinken heeft. Ook Soedan, ook Gaza.

Misschien denkt U: dat levende water uit de rots en het Water van Gods woord dat leven geeft, is via de Horeb een aardige woordspeling. Het is inderdaad een woordenspel voor wie verder en dieper wil kijken dan het gewone.

De evangelie lezing zet dat woordenspel op een bijzonder wijze door.

Het begint met 'Jezus heeft dorst' en het eindigt met de verkondiging 'Jezus is de redder van de wereld'. Daartussen speelt de evangelist Johannes met woorden. Telkens krijgen gewone woorden een diepere betekenis.

Jezus is moe, heeft dorst en gaat bij de put zitten. De vrouw die er aan komt vindt het maar gek dat er een mán bij de put zit. Hij vraagt haar te drinken. Zij merkt op dat Jezus joods is. Normaal contact is dan uitgesloten.

Maar Jezus zegt: "Als je de gave van God kent, vraag je niet om putwater. Je kunt Mij om leven gevend water vragen"

Jezus is hier een joodse man die met een Samaritaanse vrouw over Gods gave spreekt. Sociaal, cultureel en religieus bezien een onmogelijke situatie voor beiden! Toch kan het.

De vrouw merkt op dat die put met God van doen heeft. Het is de put van aartsvader Jacob, een heilige put. Zou Jezus méér zijn dan Jacob?

"Ja", zegt Jezus, "Wie drinkt van het water dat ik geef, krijgt nooit meer dorst. Het water wordt een levende bron die in je binnenste die blijft opborrelen". De vrouw ziet dat Jezus de joodse man iets met God heeft: "Geef mij van dit water. Dan hoef ik niet meer te putten".

Zou Jezus goddelijke kracht hebben? en haar voorzien? Hoe weet hij dat van die vijf mannen? Hoe weet Hij van haar verlangen naar duurzame liefde?

Jezus ziet dat deze vrouw verlangt naar echte liefde, naar Gods liefde. Hij wil er ook voor haar zijn.

Zij concludeert: U bent een profeet, u spreekt namens God.

En Jezus verklaart haar: "God zoekt mensen die Hem in geest en waarheid aanbidden". Jezus wordt haar leraar.

Zij ziet in Hem de Christus, de Messias. En Jezus openbaart zich en zegt: "Ik ben het".

De terugkomst van de leerlingen verstoort het gesprek dat geloofsgesprek geworden was. Een gesprek waarin Jezus en de vrouw zich beiden uitspreken. De vrouw pakt haar lege waterkruik op en met een hart vol geloof keert zij terug naar de stad. De leerlingen zijn verbaasd en verstomd om het tafereel bij de put.

Maar Jezus zegt: “Met dat onmogelijke gesprek met die vrouw heb ik de wil van de Vader gedaan. En moet je nu eens kijken: al die Samaritanen komen naar ons toe om het Woord van God te horen. Het woord van God dat als stromend water leven geeft aan allen die dorsten naar liefde en nieuw leven.

Moet je eens horen: Al die Samaritanen zeggen tegen die vrouw:

“Die joodse Jezus is waarlijk de Redder van de wereld”.

Misschien had Jezus dorst. Maar Jezus heeft geen water gedronken.

Hij dorstte veel meer naar het getuigenis van die naar liefde zoekende vrouw.

De vrouw die kwam putten heeft geen water geput. In haar hart stroomde de liefde voor Jezus en haar mond verkondigde Hem als bron van nieuw leven.

Als wij al die woordspelingen van Johannes volgen dan kan in ons de vraag opkomen: heb ik dorst naar een ontmoeting met Jezus? Heb ik het verlangen naar redding uit mijn oude leven om het leven nieuw van Hem te ontvangen? Wil ik naast die Samaritaanse bij de put gaan staan om levend water van Jezus te krijgen?

Pastor Tom Buitendijk, o.carm.